

РЕШЕНИЕ

№ 22968

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Мargarита Немска

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7092** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на "ВЕ-СТРОЙ " ООД, ЕИК[ЕИК], чрез управителя В. И. срещу Решение № 1888 от 22.04.2024г. постановено по НАХД № 7167 / 2023г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 736543-F727427 / 09.11.2023г., издадено от заместник - директора на ТД на НАП - С., с което на касатора е наложено административно наказание - "имуществена санкция" в размер на 1350 лв., на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводство (ЗСч) за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

В касационната жалба се съдържат оплаквания за постановяване на съдебното решение в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Твърди се, че въззивният съд неправилно е приел, че при провеждане на административно наказателното производство не са допуснати нарушения, водещи до порочност на издаденото НП. Счита, че от страна на АНО не е спазен преклузивния срок по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН, което само по

себе си води до порочност на НП. Претендира приложение на чл. 28 ЗАНН, предвид липсата на произтекли каквито и да било общественоопасни последици. Моли се касационната инстанция да отмени решението на СРС и да постанови друго с което отмени изцяло оспореното НП.

В съдебното заседание, касационният жалбоподател, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – зам.директор на ТД на НАП - С., редовно призован, представлява се от юрк.Р., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и правен възражение за прекомерност на адв.възнаграждение, претендирано от касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС и наказателното постановление за правилни и законосъобразни.

Административен съд София град, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Административно наказателната отговорност на "ВЕ-СТРОЙ" ООД, ЕИК[ЕИК] е ангажирана за това, че е представило за обявяване в Търговския регистър при Агенция по вписванията Годишен финансов отчет (ГФО) за 2021г. на 30.09.2022г., като същото било депозирано по партидата на дружеството в АП едва на 17.12.2022г. Това било установено в хода на извършена проверка от НАП-С. на 01.09.2023г.

При така изложената фактическа обстановка, съставът на районния съд е приел, че АУАН и НП са издадени от териториално и материално компетентни органи, като при издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По същество е преценил, че от събраните по делото доказателства, безспорно е установено осъществяване на вмененото на дружеството нарушение. Същото е нарушило свои задължения, произтичащи от ЗСч., поради което и съвсем правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност. Мотивите на въззивния съд са изведени след обсъждане на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и се възприемат от настоящия състав като правилни и законосъобразни.

Правилни са изводите на въззивния съд, че е спазен срока по чл. 34 от ЗАНН, основно възражение в касационната жалба. Съгласно посочената разпоредба, административно-наказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Съгласно т. 2 и т. 3 от задължителните указания на Тълкувателно решение № 48/81 г. на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН започва да тече от момента, в който всички факти и обстоятелства от състава на нарушението са достигнали до знанието на компетентния административно-наказващ орган. Откриването на административното нарушение и установяването на неговия извършител е резултат от извършване на проверка, съпроводена със събиране на доказателства, въз основа на които се прави извод за осъществяването на всички елементи от фактическия състав на административно нарушение. Изрично в Акта и в

Наказателното постановление се цитира писмото на Агенция по вписванията, което е постъпило в НАП на 17.07.2023г. До съставянето на Акта на 12.09.2023г. са минали по-малко от три месеца, поради което следва да се приеме, че е спазен 3-месечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. От датата на извършване на нарушението 01.10.2022г. (първият ден след изтичане на крайния срок, посочен в АУАН и в НП за подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията - Търговски регистър на ГФО за 2021г.: 30.09.2022г.) до датата на съставянето на Акта (12.09.2023г.) е изминала по-малко от една година. Между датата на съставяне на АУАН и датата на издаване на процесното НП са минали по-малко от три месеца. При тези данни, настоящият състав приема, че в случая административно - наказващият орган е спазил преклузивните срокове за съставяне на АУАН и за издаване на Наказателно постановление, разписани в чл. 34, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН. В тази връзка, неоснователни са доводите, че още с изтичането на срока за публикуване на финансовия отчет, на НАП е станало известно нарушението и неговия извършител. Наличието на хипотетична възможност чрез справка в информационната система да бъде установено непубликуването на финансовия отчет в срок не е равнозначно на действителното констатиране на такова обстоятелство.

Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 Закона за счетоводството предвижда задължение за предприятията да публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, като всички търговци по смисъла на Търговския закон изпълняват това задължение чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 септември на следващата година. В настоящия случай безспорно е установено, че дружеството - касатор не е изпълнило това си задължение. Точно е приложена и относимата административно наказателна норма на чл. 74, ал. 1 ЗСч, която предвижда в случаите на непубликуване на финансов отчет на предприятието да се налага имуществена санкция в размер от 0, 1 до 0, 5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв.

Настоящият съдебен състав счита, че в случая процесното нарушение не следва да се разглежда като маловажен случай. Неизпълнението на административното задължение по Закона за счетоводството касае значими обществени отношения, свързани с изискването за публичност в дейността на търговските субекти и вярно представяне на информацията относно търговската им дейност, които отношения са охранявани от нормите на този нормативен акт. В тази връзка следва да се посочи, че за неспазване на тези разпоредби законодателят е предвидил значителни по вид и размер санкции, чието прилагане съдът намира за оправдано, с оглед степента на засягане на тези отношения.

Предвид горното съдът намира, че деянието не представлява маловажен случай и за него правилно е наложено следващото се административно наказание. Наказващият орган, както и въззивната инстанция правилно са приели, че липсват предпоставки за прилагане нормата на чл. 28 ЗАНН.

По изложените мотиви, съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход от спора, разноски следва да се присъдят в полза на ответника по касация, който своевременно ги е претендирал за юрисконсултско възнаграждение,

което съдът определя в размер на 80 лв. за настоящата инстанция на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

На основание чл. 221, ал. 2 във вр. с чл. 218 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1888 от 22.04.2024г. постановено по НАХД № 7167 / 2023г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-и състав **ОСЪЖДА** "ВЕ-СТРОЙ " ООД, ЕИК[ЕИК], чрез управителя В. И. да заплати на ТД на НАП - С. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.